

"de **GALEMA's** en **GALAMA's**

door de eeuwen heen"

Verschijnt in het

voorjaar

najaar

19e jaargang nr.1, mei 2008

Galama/Galema

INHOUD

	Pagina
• Bestuur	2
• Van de redactie	2
• Uitblinker Lisanne Galama houdt de ouderen onder ons actief.	3
• Familievera: geboren en overleden	3
• In Memoriam	4
• Burgemeester Baukje Galama	5
• Kunstzinnige spijkerboom	5
• Kritische geluiden van Jan Galama	5
• Sjoerd Galema politiek actief	5
• De dochters van Ysbrand Klazes en Ytje Jans Siemensma, deel 1 Sietske	6
• Adel in aquaductbeton vereeuwigd	10
• Gerard ter Bogt	
• Ridder in de Orde van Oranje Nassau	10
• Cartoon Het moderne leven, over adel	10
• De Gale/amakrant in Brazilië	10
• Een doctor in de familie: Anne Yael Nossent	11
• Herinneringen uit de oorlog, met oproep	11
• Jan "van de wezen" Galama	12
• Donateursdag Oosterend	14
• Back to the roots, 15 generaties terug	14
• Het winkeltje	16
• Trotse Harlingers en Kimswerder ontvingen Elfstedenbrevet	16

Zaterdag 23 aug. 2008, Donateursdag in Oosterend

500 jaar of 15 generaties terug in de geschiedenis, naar de roots van de Oosterender Gale/ama's. Koffie drinken en bijpraten in het oudste en mooiste café Bergsma van Fryslân, een bezoekje naar de ruim een half millennium oude Martini-kerk met grafstenen van de Meylama's en wellicht een prachtige (fiets)tocht in de omgeving van diezelfde voorouders op o.a. Meylahuizen. Zie pagina 14/15 voor details.

Redactie:

Eelco J. Galama (1.14.87/107)
Hoofdredacteur
Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG
Leeuwarden; Tel. 058-2800016
e-mail: e.galama@chello.nl

Maaïke Galama (1.13.1.3/33)
Redactielid
Franciscushof 50
8801 MV Franeker
tel.: 0517-393184
E-mail: maaike.galama@hetnet.nl

Maikel Galama (1.14.131/140)
Archief/onderzoek
Boterdiep 24a, 9712 LP Groningen
tel: 050-3122322;
e-mail: maikelgalama@hotmail.com

Kees Galama

Voorzitter (1.14.110/123)
Polderstraat 9, 4543 AA Zaamslag
Tel. 0115-431958
e-mail: ERGalama@zeelandnet.nl

Geertsje Broekstra-Galama

(1.13.69.1/133) Secretaris
De Watersnip 26, 8862 LN Harlingen;
Tel. 0517-430404
e-mail: geertjebroekstra@home.nl

Wieke Schimmel-Galama

(1.13.68.1/131)
Penningmeester en ledenadministratie.
Medenerweg 17, 9892 TB Feerwerd
tel.: 0594-528575
E-mail: wieke-kees-schimmel@planet.nl

Theo Galema (1.14.40/72)

Nummer 2, 8775 XD Nijhuizum
tel. 0515-541487
e-mail: theogalema@wanadoo.nl

Kopij:

Als u leuke informatie heeft voor deze krant over de familie, stuur het dan naar de redactie, t.a.v. Eelco Galama, Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden
Tel. 058-2800016
E-mail: e.galama@chello.nl

Sluitingsdatum voor het volgend
voorjaarsnummer: 30 sept. 2008.

Bankrekening

St. Galema/Galama door de
eeuwen heen: 30.87.66.814 of
girorekening 5945270 t.n.v.
St. Gale/ama, Feerwerd.

Van de Voorzitter

In deze aflevering van de familiekrant komt een aspect van onze familiehistorie aan de orde dat nu actueel wordt: de oorlogsjaren '40 – '45 staan op het punt slechts voort te leven als op schrift of beeld vastgelegde geschiedenis. De generatie die het allemaal heeft meemaakt, er haar rol in heeft gespeeld, het persoonlijk heeft gezien en gevoeld, is nu nog aanwezig om het de na hen komende generaties zelf te vertellen. Van daar dat daar kennelijk -en terecht- door de redactie in deze krant aandacht aan wordt besteed.

We moeten natuurlijk als familiestichting ook naar de toekomst blijven kijken. Daar hoort bij dat we in ieder geval ook als bestuur ons moeten afvragen: hoe loopt de weg die onze stichting moet gaan, verder?

Aandacht moeten we dus onderweg hebben voor zaken als bijvoorbeeld:

- Onze stamboom ofwel de genealogie van onze familie: wie zitten er nog meer waar en op welke tak van onze stamboom? Kijken we daarbij alleen naar de familieleden die de naam Gale(a)ma dragen? Zo nee, tot hoever betrekken we daar ook andere familienamen bij?

- De 5-jaarlijkse reünie en de jaarlijkse donateursdag. Zijn dat data en plaatsen voor die ontmoeting met leden van je naaste familie, waar het anders maar niet van komt, druk als we het hebben en/of verwegwonend als we zijn of is het iets anders?

- Is onze stichting de beleving bij uitstek van dat wat onze gemeenschappelijke afkomst karakteriseert, namelijk Friesland met alles wat daar bij te bedenken is?

- Of is onze stichting met name bedoeld om vast te leggen en te documenteren dat wat we als Gale(a)ma familie ons nu juist als bijzonder willen blijven herinneren?

En zo is er natuurlijk wel meer te bedenken. Wie van jullie iets in het beleid van ons bestuur mist, suggesties heeft voor hoe het anders kan of gewoon een goed idee heeft, laat het ons weten! Daar zijn we bestuur voor. In 2009 is er in ieder geval weer een grote familiereünie. In welk teken die zal komen te staan, daar volgt op de komende donateursdag op 23 augustus meer over. Beste familie; een mooie zomer en zo mogelijk tot ziens op 23 augustus te Easterein.
Kees Galama, voorzitter

Van de redactie

Deze keer een vervolg van Joseph Galema over Sietske Verwer-Galema, dochter van Ysbrand Klazes Galema. Vooral het getijdenboek staat daarin centraal. Maar ook in deze krant een terugblik op de oorlog, nu begin mei een passend onderwerp als dit geschreven wordt.

Daarnaast een aantal oproepen, voor beleidsmatig meedenken, liedjes schrijven, reünie2009feestcommissie, oorlogsverhalen en deelname aan de genealogen contactdag op 4 oktober. En natuurlijk de donateursdag op 23 augustus. Kom in actie en meldt u aan, want zonder úw inzet zijn wij niet zoveel.

Veel leesplezier.

Eelco Galama

Schrijf je muziek bij liedtekst?

Het Galama/Galema lied, geschreven en gecomponeerd voor de donateursdag in augustus 2007 in Nijhuizum, was een groot succes. Dit gaf ons het idee om meer van dergelijke liederen te schrijven en op muziek te zetten, zodat we mogelijk een Galema/Galama cd kunnen produceren.

De teksten zouden daarbij geen struikelblok vormen, maar het schrijven van de muziek erbij wel. We willen je daarom vragen of jij, op basis van vrijwilligheid, pakkende muziek bij liedteksten kunt en wilt schrijven. Zo ja, vragen we je contact op te nemen met Maaïke Galama, maaike.galama@hetnet.nl.

Wat zou dat leuk zijn: meer Galama/Galema liederen.

Reünie 2009: oproep feestcommissieleden

Volgend jaar is het weer tijd voor een vijfjaarlijkse reünie! Dè gelegenheid om in een wat breder verband weer eens naamgenoten en / of bloedverwanten te ontmoeten. Hoe, wie, wat, waar etc. dat weten we nog niet, maar daarvoor hebben we nog een aantal enthousiaste mensen nodig die dit mee willen organiseren. Hebt u zin of weet u misschien iemand die hier zeer geschikt voor is, dan meldt het dan bij de voorzitter **Kees Galama**; zie linker kolom met gegevens om contact te leggen.

Ook ideeën, locatie en suggesties ter invulling van deze reünie, zijn van harte welkom.

Mocht u als lezer en/of familielid familieberichten willen opgeven, stuur die dan naar de redactie, p/a Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden. Tel. 058-2800016, of per e-mail: e.galama@chello.nl. Uw bijdrage wordt zeer op prijs gesteld.

Geboren

Op 16 augustus 2007 is geboren **Rixt Jetske**, dochter van Dieuwke Visser en Klaas Galama (1.14.125/132). Zij wonen in Groningen.

Hoera, zij hebben een zoon!
Sven Jasper, geboren op 8 november 2007 en zoon van Igo Galama (1.14.108, nr. 1/123) en Claudia Meester te Bunnik.

Sven Jasper

Uitblinker Lisanne Galama houdt de ouderen onder ons actief.

Onlangs lazen we in een brochure over toppers en uitblinkers van ROC de Friese Poort over **Lisanne Galama** (1.14.89, nr. 1/109). Zij is twintig jaar en volgt de opleiding SPW Activiteitenbegeleiding in Sneek. Één dag per week volgt Lisanne haar beroepspraktijkvorming bij het Marne college in Bolsward. Haar taak is het begeleiden van VMBO-leerlingen bij het ontwikkelen en verzorgen van verschillende activiteiten voor ouderen. Één dag per week voert ze samen met de VMBO leerlingen de geplande activiteiten uit in Zorgcentrum Huylickestein te Bolsward. Lisanne vindt het erg belangrijk dat de leerlingen tijdens hun opleiding al oefenen in de omgang met ouderen. Zo zijn ze straks beter voorbereid op problemen die ze in de praktijk tegenkomen. Hier-voor heeft ze een aantal 'sociale kaarten' ontwikkeld, waarmee verschillende praktijksituaties kunnen worden gesimuleerd. Lisanne is op haar school genomineerd als top- & uitblinker, omdat zij in haar stage periode een uitzonderlijke goede prestatie geleverd heeft in haar eigen vakgebied.

Overleden

9 november 2007 overleed te Heerenveen **Elisabeth Huitema-Bult**, sinds 3 november 1994 weduwe van Nicolaas Gerardus Huitema (1.11, nr 6, kind 7/68). Elisabeth was geboren op 25 september 1922 te Rijs en is op 14 november 2007 na een gezongen uitvaartdienst op de R.K. begraafplaats te Bakhuizen begraven. Ze woonde in Joure.

Op 22 november 2007 overleed te Harlingen **Franciscus Acronius Galama** (1.13.80/149). Hij was getrouwd met Truus Galama-Zeinstra, die op 14 april 2002 reeds was overleden. Samen hebben ze lange tijd een boerderij gehad op Haskerdijken. Frans is een broer van Gôtske, die op 4 januari dit jaar overleed. Frans is te Heerenveen gecremeerd.

Op 3 december 2007 is **Riek Zeinstra-Tiel Groenestege** te Leeuwarden overleden. Riek is geboren te Steenwijkerwold op 9 maart 1930 en was 44 jaar getrouwd met Haye Michiel Zeinstra (1.11.16, nr. 13, kind 6/136).

Nog net oud en nieuw gevierd en kort daarna overleed **Gôtske Elisabeth Galama**, (1.12.35, nr. 5/145) op 4 januari 2008 te Harderwijk. Zij was geboren op 10 november 1918 en getrouwd met Maurits Zeinstra. Jaren woonden ze op de boerderij op Wylaarderburen, waar nu de wijk Cammingaburen is gebouwd. Gôtske is op de R.K. begraafplaats te Leeuwarden begraven, na een gezongen uitvaartmis in de volle Bonifatiuskerk eveneens te Leeuwarden.

Ek op 4 jannewaris 2008 is stoarn **Minke Dijkstra**, berne 19 december 1916 te Tsjerkwerd en stoarn te Koudum. Minke wie in suster fan Theodora Berdi-

na Dijkstra die trouw wie my Titus Jan Galama (1.13.76/140). Minke is begraven op it R.K. tsjerkhôf te Bakhuizen.

In de vorige familiekrant maakten we al melding van het overlijden van Boukje Witteveen—Galama (1.12.37, kind 5/157). Nu is ook haar echtgenoot **Herman Arjen Witteveen** overleden op 2 maart 2008. Hij is op 8 maart op het R.K. kerkhof te Blauwhuis begraven.

Na een 47 jarig huwelijk met Wietske Bootsma-Wijbenga is overleden te Ljouwert **Pyter Epke Bootsma**, zoon van Klaas Pieters Bootsma en Susanne Douwes Obbema (1.10.1, nr. 8, kind 5/28). Hij is was geboren op 21 oktober 1921 te Reahûs en is op 3 april 2008 op het R.K. kerkhof te Blauwhús begraven.

Op 7 april 2008 is op 60 jarige leeftijd te Weidum overleden **Lykle Galema** (5.13/184). Hij was geboren te Sneek op 28 november 1947 en getrouwd met Christina Galema-Vallinga. Lykle is 11 april in Goutum gecremeerd. Lykle was slager te Bozum en bekend om zijn droge worst.

Op 96 jarige leeftijd is afgelopen week op 3 mei 2008 **Jeroen Petrus Galama** (1.13.47/104) te Wolvega overleden. Hij is op 8 mei begraven op het R.K. kerkhof te Joure. Jeroen was op 19 augustus 1911 te Tjerkwerd geboren en was getrouwd met Agatha Hettinga.

Op 7 mei overleed te Sneek **Jan George Andela** (1.11.11, nr 2/kind 7/84), geboren te Kubaard op 11 juli 1926. Hij was sinds 14 april 2007 weduwnaar van Anna van der Meer. Hij is te Bolsward begraven.

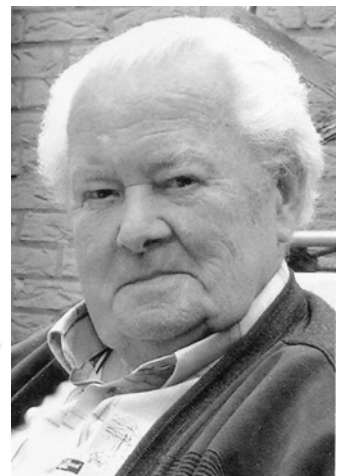
Wij wensen de familieleden sterkte met het verwerken van het verlies van hun geliefde.

Lisanne Galama

Gôtske Galama

Frans Galama

In Memoriam

“Mei in blier herte kin men it libben oan”

Gôtske Elisabeth Galama

10 november 1918 - 4 januari 2008

Mem werd in 1918 geboren in een boerenfamilie met een rijke Roomse traditie. Zij groeide, samen met haar broers en zusters, op in Burgwerd, in het weidse Friese land, waar zij zoveel van hield. De schoolperiode van mem duurde slechts zeven jaar, alhoewel zij graag verder had willen leren. Mem ging aan het werk, thuis en in gezinnen die tijdelijk hulp nodig hadden. Al op jonge leeftijd raakte zij gewend aan hard werken en het dragen van verantwoordelijkheid.

In 1944 trouwde zij met hait, zij gingen wonen in een kleine arbeiderswoning in de Vegelingbuurt in Leeuwarden. Dit was voor mem een grote verandering, dat je alleen de blauwe lucht kon zien door omhoog te kijken, was nieuw voor haar. Het benauwde mem om in de stad te wonen, maar aan de andere kant was het ook een leerzame en gezellige tijd. Mem was gelukkig toen zij in 1948 naar Wijlaarderburen verhuisden om het ouderlijke bedrijf van hait voort te zetten. Daar op de boerderij was mem in haar element. Hait en mem kregen acht kinderen. Familie, stagiaires, kostgangers en stadskinderen wisten de weg naar Wijlaarderburen te vinden en voor een ieder had mem oprechte aandacht en een luisterend oor. Als een echte manager leidde mem ons drukke en gezellige gezin. Mem liet ons daarbij zien en ervaren dat het in haar leven niet om het hebben maar om het zijn ging. Toch was haar wereld niet beperkt tot het eigen erf samen met hait of andere familieleden reisde zij de hele wereld rond. Overal was zij even geïnteresseerd in de leefwijze van andere mensen.

In 1974 verhuisden hait en mem naar Flevoland om een nieuwe start te maken met het bedrijf. Samen met Anno en Jan bouwden zij daar Nij Wilaerd op. Het was een spannende en drukke tijd, voor mem één grote uitdaging om ook daar een thuis te maken. Met bewondering voor haar improvisatietalent denken we terug aan het kerstdiner dat mem in de garage voor ons

allen op tafel wist te zetten. Na zes jaar boer en boerin te zijn geweest in de polder verhuisden hait en mem opnieuw, ditmaal om te rentenieren, het werd Hulshorst op de rand van bos en weiland. Ruim 27 jaar woonden zij daar samen met veel plezier, terugkijkend op een vol en bewogen werkzaam leven en in goede gezondheid genietend van de vrijheid en de rust van de seniorenleeftijd. Op de fiets maakten zij, meestal samen, lange zwerftochten door bos en polder. Als wij langs wilden komen deed je er verstandig aan eerst te bellen, grote kans dat ze niet thuis waren. Door zich actief in te zetten voor de parochiegemeenschap en door de hartelijke gastvrijheid van mem wisten hait en mem een nieuwe kennissenkring op te bouwen. Mem hield van zingen, zij was ruim veertig jaar een trouw lid van verschillende kerkkoren, waarvoor zij de zilveren St. Ceciliaspeld ontving. Haar wilskracht, geloof en optimistische levenshouding hebben mem in staat gesteld om de tegenslagen die zij in het leven te verwerken kreeg het hoofd te bieden. De wijze waarop zij ons daarin heeft voorgeleefd is voor ons een grote bron van inspiratie.

Hulshorst, maart 2008
Maurits J. Zeinstra, kinderen en
(achter) kleinkinderen

In memoriam

Riek Zeinstra – Tiel Groenestegge

Maandag 3 december overleed, in het bijzijn van haar lieve man en kinderen, mevrouw Riek Zeinstra – Tiel Groenestegge in de leeftijd van 77 jaar. Zaterdag 8 december namen we met heel velen afscheid van haar tijdens een warme afscheidsviering. Daarna begeleiden we haar, met heel veel bloemen, naar haar laatste rustplaats op het kerkhof in Franeker. Tijdens de afscheidsviering keken we terug op haar leven. Het in memoriam uitgesproken door de kinderen was warm en vol respect. Riek was een heel zorgzame en lieve vrouw en mem. Zij stond altijd klaar voor een ander. Dag en nacht. En dat allemaal naast de dagelijkse drukte van de boerderij. Daarbij was Riek een vrouw die koersvast was en zeker was van de keuzes die

gemaakt moesten worden. Zij was daarvoor ook een uitstekende steunpilaar voor haar lieve man Haye. Ze groeide mee met haar gezin en respecteerde de keuzes die haar kinderen maakten, was ook enorm betrokken met hun wel en wee. Op moeilijke momenten stak ze een kaarsje aan voor haar kinderen, wat zowel voor haar als ook voor haar kinderen heel veel betekende.

Jaren later toen de kinderen volwassen waren kwam er meer tijd om samen iets te ondernemen. En zo ontpopte Riek zich als een wereldreiziger. Ze hield enorm van de reizen die zij samen met haar man ondernam en beschreef ook in het kort haar herinneringen daaraan. Helaas kreeg zij in 1994 een hersenbloeding, toch bleef zij de spil van het gezin. Een grote verandering brak aan toen zij verhuisden naar Hurderyp. Weg van de boerderij. Toch, ondanks haar lichamelijke beperkingen, hadden zowel Riek als haar man Haye het goed samen. Genoten zij ten volle van de kleinkinderen. Enkele jaren geleden kwamen zij weer wonen in Franeker en wel in de Froonackerflat. Weer wat dichterbij de boerderij. Afgelopen zomer kreeg Riek opnieuw een hersenbloeding en had ze intensieve zorg nodig. Een zorg die haar man en de kinderen op zich namen. Riek werd een aantal weken liefdevol verzorgd op de boerderij en genoot van de aandacht en warme zorg. Ze genoot van de geluiden van de boerderij, het zien van de koeien.... De laatste weken van haar leven was zij weer terug in de Froonackerflat. Opnieuw lieve aandacht van al haar dierbaren en heel veel kaarsjes en bloemen. Zij hield daar immers zo van. De laatste 2 weken verbleef ze in het hospice in Leeuwarden en daar werd ze opnieuw overvallen door een hersenbloeding. Omringd door Haye en de (schoon) kinderen lieten ze haar verdrietig gaan.... Onze gedachten zijn bij haar lieve man en (schoon)kinderen, die achterblijven, maar die ook vertrouwen houden in toekomst!

Wij vertrouwen erop dat deze lieve en zorgzame vrouw, mem en beppe, nu daar mag zijn waar zij verder kan leven omringd door al haar dierbaren. Zij moge daar zijn in vrede in het huis van haar Vader. Dat zij moge rusten in vrede. We wensen haar man, (schoon)kinderen en haar kleinkinderen heel veel sterkte toe en alle goeds voor de toekomst.

Bron: Op weg, Mededelingenblad van de parochie van St. Franciscus van Assisië te Franeker, 22 dec 2007.

Kunstzinnige spijkerboom

Hoogeveen – De kunstenaars Herrie van Vliet (54) en **Hugo Galama** (49)

(1.14.150/154) uit Ansen zijn vrijdag begonnen met het eerste kunstwerkproject 'Verankerd Geweld'.

De spijkers symboliseren het verankeren van wat is

overgebleven van de downburst afgelopen zomer. Vanwege het jaar van 'Hartstocht' zijn de 'spijkers' rood gekleurd. Volgens de kunstenaars loopt de boom geen verdere schade op door de gaten en blijft gewoon leven.

Bron: <http://www.regiohoogeveen.nl/news/7530/Kunstzinnige-spijkerboom.html>

Burgermeester Baukje Galama op de bon

In de Leeuwarder Courant van 2 januari 2008 lazen we dat **Baukje Galama** (1.13.80, nr 4/150) in haar functie als burgemeester van Vlieland op de bon is geslingerd door agent Gerrit Hilverink vanwege het illegaal afsteken van een vuurpijl. Dit was alleen toegestaan de eerste twee uur van het nieuwe jaar, maar Baukje deed het ook bij de nieuwjaarsduik. EG

Vlieland herstelt traditie meibrand

Burgemeester **Baukje Galama** ontstak op 1 mei met haar nichtje de traditionele meibrand, voor het eerst weer sinds jaren. Een traditie verwant aan de paasvuren elders in Nederland en Europa. Comité Vagevuur die deze meibrand organiseerde, wil deze traditie in stand houden.

Bron: Leeuwarder courant, mei 2008

Jan R. Galama

De kritische geluiden van Jan Galama

Middels verschillende artikelen in de Leeuwarder Courant lazen we dat **Jan R. Galama** (1.14.66/93) uit Reduzum zich ook regelmatig met de politiek bemoeit. Soms als kritisch bewoner van de gemeente Boarnsterhim waar hij het financiële beleid van deze gemeente aan de kaak stelt of als belangen behartiger voor de ondernemers in Reduzum, die graag een bedrijven terrein wil aanleggen, maar daar van de provincie geen ondersteuning bij krijgt. Ook stelde Jan Galama de gigantische verhoging van 20% van de OZB in de gemeente aan de orde. Dit zou in strijd zijn met het kabinetsbeleid van Balkenende. EG

Sjoerd Galema politiek actief

In de kranten van het afgelopen half jaar hebben we zeer regelmatig gelezen over de activiteiten van **Sjoerd Galema** (1.14.137/147), oud-voorzitter van de Stichting Galama/Galema door de eeuwen heen. Hij is sinds vorig jaar lid van gedeputeerde Staten van Fryslân en beheert er de portefeuille financiën, contacten met lokale en internationale bedrijfsleven en verwante aangelegenheden. Zie ook www.fryslan.nl/.

Ook is hij loco commissaris van de koningin, een functie die nu Ed Nijpels net afscheid genomen heeft, wellicht nog wat inhoud krijgt de komende maanden. Een nieuwe commissaris is er (nog) niet. Op 30 april Koninginnedag nam echter Ed Nijpels de zaak nog even waar.

Ús Sjoerd was het afgelopen half jaar in het nieuws met de geplande aanleg van de centrale as, een 4 baans weg van Dokkum naar Nijega, zodat Dokkum wat beter ontsloten en verbonden wordt met andere grotere uitvalswegen in Fryslân. Vooral vanuit de directe omgeving is er weerstand van mensen die hun gebied zien veranderen of boeren die hun grond kwijt raken. Verder is er in Fryslân veel discussie gaande over herindeling van de gemeentes in de provincie; niet iedere gemeente is nog goed in staat om al haar verantwoordelijkheden met een beperkt ambtenaren apparaat uit te voeren en daarom is samenvoeging wellicht wenselijk. Echter is Sjoerd niet een gedeputeerde om dat van boven af aan te sturen en moet het van de gemeentes zelf komen. Gezien de discussies in de kranten een aardige insteek. Sjoerd verwacht in dit jaar grote besluiten op dit gebied, zo lazen we in de Leeuwarder Courant.

Verder is Sjoerd ook druk bezig met het verkrijgen van allerlei gelden voor Fryslân, uit o.a. Nuon en Falcon gelden. Sinds de Zuiderzeespoorlijn niet door gaat komen financiële middelen op andere manieren binnen, waaronder uit het Waddenzee fonds.

Begin maart dit jaar was hij met de rest van de gedeputeerden en de commissaris van de koningin Ed Nijpels in de Friezenkerk in Rome, op bezoek bij paus Benedictus. De Friezenkerk wordt binnenkort gerestaureerd met misschien een kleine subsidie van de provincie Fryslân. EG

Geschiedenis van de Galema's en Galama's

door Joseph Galema

Korte samenvatting van het voorgaande

Deel I bevatte drie hoofdstukken. Het betrof de geschiedenis van een van de kleinzonen van Ysbrand Klazes en Ytje Jans Siemensma, namelijk Ysbrand zoon van Ysbrand en Ytjes 2^e zoon Jan. Na een beschrijving van de oude dag van Ysbrand Klazes en Ytje Jans en het uitgestorven It Heechhout te Bolsward, werd het gezin van Ysbrand Jans en Betsie Frans Kramer met dertien kinderen uitvoerig beschreven. Vader en moeder en vijf kinderen overleden veel te vroeg, bijna allen tengevolge van de gevreesde ziekte tuberculose; acht wezen bleven achter. In hoofdstuk en aflevering twee werd beschreven hoe bijna alle wezen in Brabant terecht kwamen en hun toekomst vonden in de zuivel dankzij hun Friese afkomst. In hoofdstuk en aflevering drie werd beschreven hoe zij het in de 20e eeuw in Brabant maakten. Abusievelijk schreef ik dat hiermee voorlopig deze serie werd afgesloten.

Deel II:

De dochters van Ysbrand Klazes en Ytje Jans Siemensma

I Sietske

Ysbrand Klazes Galema en Ytje Jans Siemensma hadden drie zonen en vijf dochters. Over hun dochters werd nog niet veel geschreven. Het waren Froukje, Trijntje, Sytske, Sjutje en Teatske. Ik begin met **Sytske** (1.9, nr.6/55), een willekeurige keuze. Van haar is, voorzover bekend, geen foto bewaard gebleven maar wel haar handschrift, waarin zij zelf ons mededelingen doet:

De datum van de doop, 11 juni 1823, werd in haar tijd minstens even belangrijk gevonden als de datum van geboorte. Haar eerste H.Communie vond pas plaats op haar twaalfde jaar en zij werd gevormd toen zij bijna tweeëntwintig was. Kort daarop trouwde zij met Idse Johannes Verwer.

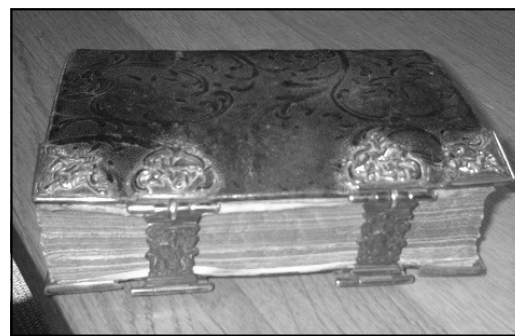
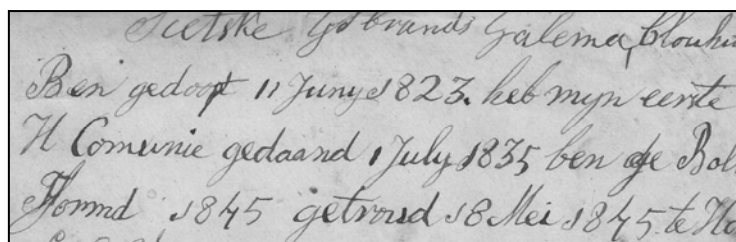
In officiële stukken wordt meestal Sytske geschreven. Zelf schrijft zij *Sietske*. Dat is persoonlijk. Dit handschrift is gevonden op een aantal losse, geschreven blaadjes die lagen in een zeer oud Getijde-boek, dat zich nu bevindt op de boerderij van Theo Galema te Nijhuizum. Het is interessant te weten hoe dit Getijde-boek daar (terug)gekomen is. Sietske was getrouwd met Idse Johannes Verwer en dit Getijde-boek behoorde ooit toe aan de familie Verwer. De boerderij van Theo Galema behoorde ook eens aan de familie Verwer toe. Enige tijd geleden kwamen twee dames Theo Galema dit boek brengen. Hun moeder vond dat het boek op de boerderij in Nijhuizum thuis hoorde. De dames waren achterachter-kleinkinderen van Idse en Sietske. Een groot gebaar van hen!

Kerkboeken waren in de 18^e eeuw vaak het enige boek dat men bezat. Dit Getijde-boek bevatte teksten uit de bijbel en teksten van de kerkvaders zoals de titel vermeldt. Men was vaak ook geneigd om eigen zielerorselen aan kerkboeken toe te vertrouwen. En dat waren niet alleen bidprentjes; ze puilden vaak uit. Ontcijfering van de vele losse blaadjes, die in de loop van de tijd in het Getijde-boek terecht kwamen, vormt een leidraad om over Idse en Sietske te vertellen.

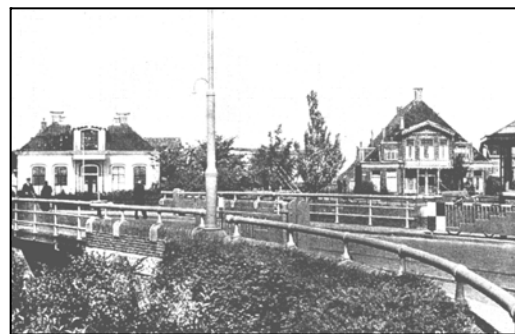
Zowel Sietske als Idse waren zeer vermogend. Sietske had van haar ouders twee sates geërfd. De sate Tichelwerk te Workum en de sate Hollanderzet te Bolsward. Op het grondgebied van deze laatste sate bevindt zich thans o.a. de melkfabriek, tot voor kort Hollandia geheten, aan de zuidzijde van de Harlingerstraat, ongeveer tegenover it Heechhout, Sietske's ouderlijk huis. Op een ander stukje van dit grondgebied, bijna recht tegenover it Heechhout, zou Sietske komen wonen toen zij trouwde met Idse Johannes Verwer, geboren 5 november 1815 te Sneek, notaris o.a. te Bolsward, plaatsvervangend kantonrechter en lid der provinciale Staten van Friesland. Idse bezat vele landerijen buiten Bolsward en enkele huizen te Leeuwarden en Bolsward. Veel daarvan zal hij tijdens zijn leven verworven hebben. .

Joseph Galema

Groot Getijdeboek uit ca 1750

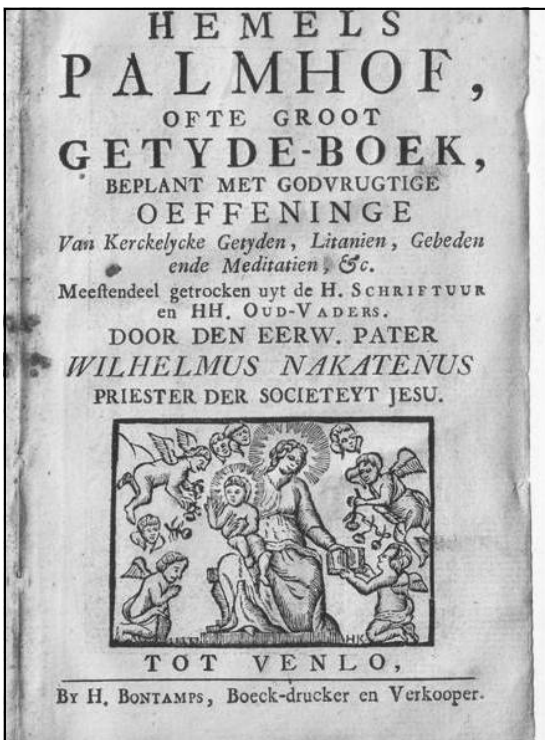
it Heechhout en de Blauwpoorterbrug

Woning van Sytske & Idse: Harlingerstraat 7

Sate Tichelwerk te Workum

Naast en achter hun woning werd door Idse zoals men het nu u zou noemen sociale woningbouw gepleegd. Deze buurt kreeg de naam van Ververstraat en -buurt en -tuin. De gemeente verschreef de naam; zie ook foto.

Sietske en Idse kregen vier kinderen. Ik laat Sietske zelf aan het woord, zoals geschreven staat op een van de blaadjes in het Getijde-boek:

"Sietske Ysbrands Galema, Blouwhuis ben gedoopt 11 juni 1823. heb mijn eerste H. Communie gedaand 1 July 1835 ben te belward geformd 1845 getrouwd 18 mei 1845 te Harlingen L. G. Verwer is gedoopt 4 maart 1846 zijn eerste H. Communie gedaand 21 Juny te Sittard 1858 gevormd 10 December 1858 Sittard eerste opdracht gedaand in de Congregatie 3 April 1859 Sittard Ysbrand Jan Verwer gedoopt 11 january 1850 eerste H. Communie gedaand 1 december 1861 te Makkum in de nieuwe kerk en overleden 9 augustus begraven te Makkum 1862 Ysbrand Jan geboren 26 December 1847 en overleden 29 Junij 1848 te Makkum begraven Julius Verwer gedoopt 11 augustus 1853 eerste H. Communie gedaand 7 Mei 1865, Makkum gevormd 14 October 1867."

Van de kinderen werden alleen Lodewijk en Julius volwassen.

Het is jammer dat we geen geschreven teksten van Idse bezitten. Er moeten er ongetwijfeld wel bewaard zijn gebleven, gezien zijn belangrijke functies. We mogen aannemen dat beide tot de voor die tijd ontwikkelden behoorden, Idse zelfs tot een van de meest ontwikkelde. Idse heeft zoals ook vermeld wordt van zijn oudste zoon Lodewijk vast en zeker zijn ontwikkeling gekregen in het katholieke zuiden op een priester- of kloosterschool. Priesters en paters golden als voorbeelden van ontwikkeling en dat was toen ook zeker zo. Aan deze ontwikkeling dankten zij veel aanzien. Notarissen en notabelen dankten daar ook op de eerste plaats hun aanzien aan en niet zozeer aan de rijkdom die zij vaak verwierven. Sigmund Freud is hier duidelijk over. Een prachtig voorbeeld heb ik gevonden, zoals al eerder verteld, in een dagboek uit 1856 van Gerrit Klazes Kramer, een kameraad van Ysbrand Klazes en ook van Hendrik Mebius Brandsma, een ontwikkeld man en bestuurder van de Maatschappij van Landbouw. Ysbrand en Gerrit spraken elkaar aan met hun voornaam, maar Brandsma werd met Brandsma aangesproken. Deze ontwikkeling had wel een patriarchale houding tot gevolg waar wij nu soms nog hevig last van hebben.

Door deze uitwijding zou Sietske in de vergetelheid raken. Dat mag in geen enkel geval. Voor meisjes bestond nog maar heel weinig opleiding. Pas in 1872 werd in Harlingen door de zusters een internaat geopend voor meisjes uit katholieke gezinnen. Betsie Kramer, later vrouw van Ysbrand, een van Ysbrand Klazes kleinzonen en intussen wel bekend, mocht de eerste steen leggen. Sietske, geboren te Tjerkwerd, was zoals de meeste meisjes in haar tijd slechts aangewezen op de dorpschool. Indien het mogelijk was werd dan gekozen voor een openbare school en niet voor de christelijke, de protestantse school. In die tijd waren er nog velen die een kruisje moesten zetten onder officiële akten, zoals die van het huwelijk. Heel veel zal Sietske thuis geleerd hebben, ook haar gelovig bewustzijn en haar gelovige houding. Uit haar geciteerd kort verslag over de opvoeding van haar kinderen is haar geloof en haar houding duidelijk. Het is ook bekend dat zij lid was van de derde orde van St. Franciscus. De paters vormden de eerste, de broeders de tweede en leken de derde orde. Dit verklaart dat het Getijde-boek dat afkomstig is uit de familie van haar man ook Sietske's belangstelling moet hebben gehad. Dit boek is geschreven door een Duits dichter en pater jezuïet, Wilhemus Nakatenus (1617-1682) Het boek dateert uit 1666. Het werd in vele talen telkens herdrukt en aangevuld. Eeuwenlang is het het meest verspreide rooms-katholieke gebedenboek geweest. De laatste Nederlandse uitgave is van 1940.

Bij 'Getijde-Boek' kan de moderne mens, zoals mij bleek, aan het tij van eb en vloed doen denken. Dat is niet zo gek. Hier moet men echter aan monniken denken, die hun dag strikt indelen in negen getijden van middernacht tot aan het einde van de dag. Zo'n indeling kan rust en vastigheid geven. In plaats van voortdurend

op het horloge te kijken en het uurwerk te horen tikken, hoort de monnik op gezette tijden de klok luiden. Hij wordt niet voortdurend door een slinger per seconde opgejaagd. Dit is het verschil met de tijd waarin wij leven. Zó strikt zal Sietske als lid van de derde orde van Sint Franciscus het Getijde-boek niet genomen hebben maar men leefde in die tijd toch meer op het luiden van de kerkklok dan nu. Tegenwoordig gaan we naar de zee om rust te vinden of zitten we voor de open haard. De boeren keken vroeger naar de zon.

Het Getijde-boek van de Verwers was een kostbaar boek, ook letterlijk. Vanwege het rijke en dure zilveren beslag. De oudste bekende eigenaresse van dit Getijde-boek, de grootmoeder van Idse van zijn moeders kant, heeft het oudste losse blaadje, dat in het boek ligt, geschreven. Zij begint met de prijs aan te geven van het kostbare zilveren beslag, hetgeen helaas moeilijk voor ons te duiden valt. Het gaat hier om Catrijna Idzent (Trijntje Idses), die ook schrijft dat zij het boek *van Huizen heeft genomen in 1780.*

Het is het jaar waarin Catrijna, zoals zij schrijft, in Huizen gevormd is. Huizen is nu een wijk in Leeuwarden. Misschien heeft zij het boek bij het Vormsel cadeau gekregen. Op hetzelfde blaadje schrijft zij dan dat in *"1794 op de 2. November hebben Door den Bisschop de Heere Cesar Blancadura het Heylig vormsel ontvangen te Sneek in de Roomsche Kerk: Obbes Schaap in naam van Joseph Mzen Obbes Schaap in naam van Joseph Tetje Obbes Schaap in naam Maria met nog ongeveer 2000 in Getal greet en Kseyn".*

Obbe is haar man, Ytzen is haar zoon en Tetje is haar dochter. Bij het Vormsel kregen de vormelingen een nieuwe naam. Vermeld wordt dat er tegelijkertijd nog ongeveer 2000 vormelingen waren, groot en klein. In deze tijd werden de katholieken nog volop gehinderd door de protestanten in het openbaar belijden van hun geloof. Vooral priesters en monniken en bisschoppen werden gehinderd en moesten zich schuil houden. Het is daarom misschien dat alleen een Spaanse bisschop zich waagde. Hij durfde blijkbaar de in Holland onder Willem van Oranje van Spanje afgescheiden Republiek te riskeren om tijdens een bezoek al degenen te vormen die jaren daartoe geen gelegenheid hadden gekregen.

We zagen dat van de vier kinderen van Sietske en Idse slechts twee kinderen volwassen werden: Lodewijk de oudste en Julius de jongste. Aan *Erf en Wereld* door J.W. Wiersma 1959 Drachten ontleen ik het volgende. "Mr. Lodewijk Guillaume (1846) en zijn broer Julius (1853) waren zonen van de Rooms-katholieke zaakwaarnemer Idse Johannes Verwer en zijn vrouw Sytske Ysbrands Galema te Makum. De gebroeders studeerden voorspoedig af en vestigden te Leeuwarden een advocatenpraktijk. Ze huwden de gezusters van Wensen, twee gefortuneerde Leidse jonge vrouwen en kochten in 1879 het landgoed Groot- en Klein Wateren aan, alsmede het gehucht Zorgvlied aan de Fries-Drentse grens in de gemeente Diever, een bezitting van vele honderden misschien zelfs meer dan tweeduizend hectaren, hoofdzakelijk bestaand uit heide en veengronden".

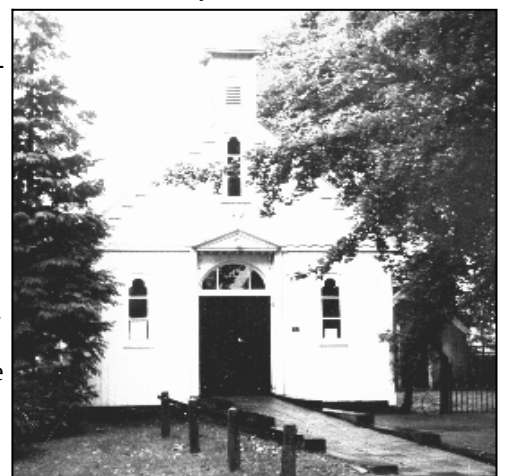
Met name Lodewijk was een man van initiatief. Hij ontgon het land, bouwde boerderijen en arbeidershuizen; hij stichtte een sigarenfabriek, een cichoreifabriek. Hij vestigde te Zorgvlied de Noord-Nederlandse Hypotheekbank en een levensverzekeringsmaatschappij. Hij liet uit Brabant tabaksplanters met kinderrijke gezinnen overkomen en bouwde grote schuren. Uit Friesland trok hij verspreid wonende katholieke boeren aan, liet hun schuren en huizen afbreken en van de materialen nieuwe boerderijen en huizen in Zorgvlied en Wateren opbouwen en hij bouwde een nieuwe parochie. Een belangrijke project was het scheppen van de mogelijkheid om in onderlinge samenwerking te komen tot fabrieksmatige zuivelbereiding. Een van zijn ondergeschikten was Hendrik Brandsma, een oomzegger van Siebrigje Brandsma. In Deel I kwamen wij Siebrigje Brandsma tegen als degenen die de kinderen van Ysbrand Galema en Betsie Kramer stimuleerde om naar Brabant en in de zuivel te gaan. Haar neef Hendrik werd door Lodewijk naar Denemarken gestuurd om zich in de zuivelbereiding te bekwamen. Het project slaagde, er kwamen drie melkfabriekjes. Het financieel beheer kwam in handen van Hendrik

Afbeelding naast titelpagina Getijdenboek

Lodewijk Guillaume Verwer

Het Parochiekerkje te Zorgvlied

één van de drie melkfabriekjes te Elsloo

Brandsma. Maar er kwam verzet. De boeren vonden de melkprijs te laag en zij wensten zich los te maken van Lodewijk om de handen vrij te hebben om een coöperatieve fabriek op te richten. Toen Lodewijk op de hoogte kwam van het verzet was het te laat; hij verkocht fabriek en inventaris aan de nieuwe combinatie. De nieuwe tijd brak aan. Lodewijk had de boertjes onderschat. Lodewijk was een echt ouderwets patriarch, een vader die hoog op zijn witte schimmel zijn landerijen en instellingen bezocht en goede raad uitdeelde en waar nodig bijstand gaf. Hij stond te ver van zijn ondergeschikten af, zat werkelijk te hoog boven hen. Maar hij kon ook als een vader dingen door de vingers zien.

Een bezoek aan Zorgvlied is best de moeite waard

*Idse Johannes Verwer gedoopt 5 Novemb Sneek 1815,
getrouwd 1835, Bolsward, Overleden 28 juni Blauwhuis
begraven 2 juli 1877,*

Sytske vermeldde het overlijden van Idse op 28 juni (1877) en zijn begrafenis op 2 Juli 1877 te Blauwhuis op een van de blaadjes in het Getijde-boek. Sietske overleed op 1 september 1897. Beiden werden begraven te Blauwhuis.

Met deze beschrijving van Sietske en Idse en hun tijd wordt waarschijnlijk de oude tijd weer iets meer voorstelbaar.

De Stichting van Weldadigheid "Het St-Anthony-Gasthuis Zorgvlied"
22 September 1888. Nieuwbouw 1 juni 1983

Naschrift redactie:
In de r.k. kerk van Zorgvlied zijn prachtige gebrandschilderde glas-inloodramen met daarin de beeltenissen van Lodewijk Verwer en diens vrouw Johanna van Wensen. MG

Bron: <http://www.ysa.nl/stam/78910010.htm>

Kinderen van Ysbrand Klazes Galema en Ytje Jans Siemonsma								
	Voornaam	geboren	geb.plaats	overleden	plaats	oud	partner	kinde- ren
1	Froukje Ysbrands	18-4-1813	Tjerkwerd	25-3-1850	Arum	36	Jan Yebs Ypma	7
2	Nicolaas Ysbrands	22-10-1814	Tjerkwerd	22-5-1845	Bolsward	30	Geertruida Albada Jelgersma	1
3	Tijntje Ysbrands	14-10-1816	Tjerkwerd	7-5-1885	Harlingen	68	Sible Yebs Ypma Eugenius Bernardus Winkeler	5
4	Jan Ysbrands	12-12-1818	Tjerkwerd	5-11-1880	Bolsward	61	Klaske Fongers Huitema	9
5	Gaele Ysbrands	24-2-1821	Tjerkwerd	17-9-1901	Bolsward	80	Elisabeth Jacobs van den Oever	6
6	Sietske Ysbrands	11-6-1823	Tjerkwerd	1-9-1897	Bolsward	74	Idse Johannes Verwer	1
7	Sjutje IJsbrands	31-7-1826	Tjerkwerd	10-4-1914	Bolsward	87	Haye Douwes van der Werf	5
8	Teatske Ysbrands	17-6-1831	Bolsward	19-6-1868	Joure	37	Sibbrandus Tjebbes Hettinga Egbert Ruurds de Jong	

Adel in aquaductbeton vereeuwigd

GALAMADAMMEN—Tot 1942 hieven de afstammelingen van de edele Galama's tol bij hun gelijknamige afdamming. Nu is er weer vrij verkeer bij Galamadammen. In november opende gedeputeerde Piet Adema het aquaduct, een van de vijf die de doorstroming over weg en water in de zuidwesthoek verbeteren. Tijdens de openingshandeling maakten de eerste fietsers al gebruik van de tunnel.

Bron: Leeuwarder Courant. Foto Catrinus van der Veen. De totale bouwtijd van het aquaduct heeft twee jaar in beslag genomen. Een gedeelte van de bouwtijd onderbond het verkeer hinder bij het passeren van de bouwput. Via omwegen konden passanten hun bestemming bereiken. Dit heeft echter maar heel kort geduurd. In een dag waren de laatste hindernissen overwonnen en kon overgegaan worden tot de officiële opening. Bij deze gelegenheid voerde ook de burgemeester van Nijefurd het woord. Bron: Friso 13-11-2007.

HET MODERNE LEVEN

door Peter van Straaten

"JAWEL, WE ZIJN VAN ADEL,
MAAR WE DOEN ER NIKS MEER AAN."

Gerard ter Bogt

Ridder in de Orde van Oranje Nassau

ALMELO - Een hele generatie leerlingen leerde Gerard ter Bogt (59) kennen als adjunct-directeur van OSG Erasmus.

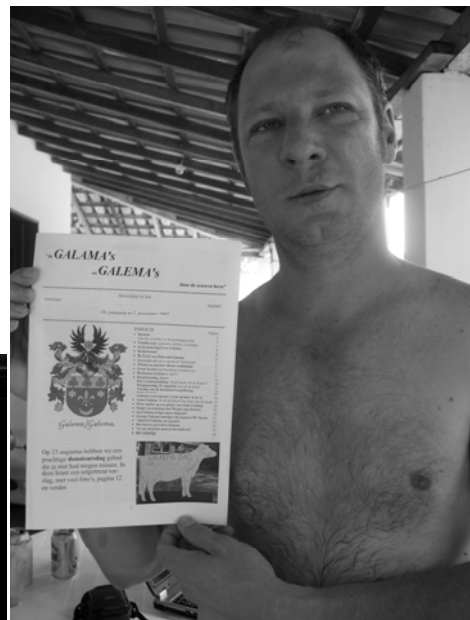
Maar dat was zeker niet de enige reden dat de Almeloër gisteravond bij zijn afscheid door burgemeester M. Knip werd benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Ter Bogt was en is ook maatschappelijk actief. Zo was hij bestuurslid van De Sociëteit Tot Nut en Vermaak (de voormalige Herensociëteit), van het Almelse Studiefonds (het Höfkesfonds) en de Lionsclub Almelo De Essen. Tevens vervulde Ter Bogt diverse functies bij de VVD, onder andere als vice-fractievoorzitter in de Almelse gemeenteraad van 1990 tot 1996.

foto Reinier van Willigen

Gerard ter Bogt

(1.12.29, kind 3, nummer 1/124) is de oudste zoon van Gesina Galama en Henricus Johannes Franciscus ter Bogt. Bron:

www.tctubantia.nl

Op de foto Nicolaas Timo Galama uit Brazilië, die hiermee aangeeft dat hij de familiekrant van het najaar 2007 ook leest en zo in contact blijft met de familie overzee. Hij is een zoon van Petrus Nicolaas Galama (1.13.71/133) en Tereza Zulmira Timo.

Een DOCTOR in de familie

6 februari 2008 promoveerde in Leiden onze dochter, **Anne Yael Nossent** in Leiden. Het proefschrift is genaamd "Determinants of Plasma Levels of von Willebrand Factor and Coagulations Factor VIII". In de toekomst zal haar onderzoek, hopelijk, het trombose probleem helpen op te lossen.

Natuurlijk zijn we trots als ouders, maar waarom we er "kont van doen" is het feit dat een Fries familieleen helpt deze "kostbare" promotie enigszins te verlichten. Het Hettema Heerema Leen bekostigde voor een groot deel de druk en uitgave van haar proefschrift. U begrijpt dat na jaren, als AIO, op een houtje gebeten te hebben, zo'n bijdrage helpt om echt de wijde wereld in te gaan als DOCTOR! Kortom, niet iedereen in onze Gale/ama familie weet van dit soort mogelijkheden. Nogmaals het helpt. Albert Jan (1.12.13, nr. 2, kind 2/64) en Ilja Nossent.

Anne Yael Nossent werd op 29 maart 1978 geboren in Hattem. Na het behalen van haar gymnasium B diploma aan het Gymnasium Ceeleum in Zwolle, ging zij in 1996 Biofarmaceutische Wetenschappen studeren aan de Universiteit Leiden. Zij koos voor de afstudeerrichting Farmacochemie en deed een onderzoekstage bij de afdeling Medicinale Fotochemie onder begeleiding van dr. Gerard Beijersbergen van Henegouwen, getiteld: New Derivatives of 5-Amino-levulinic Acid for Photo-Dynamic Therapy: N-Acetyl Derivatives. Verder liep zij gedurende zes maanden stage bij de afdeling 'Grundlagen Entwicklung Gesichtspflege' bij Beiersdorf AG in Hamburg, Duitsland en gedurende drie maanden bij de afdeling 'Personal Health Care' bij Procter & Gamble in Egham, Groot Brittannië. Zij voltooide haar studie in augustus 2002. Na een korte periode van vrijwilligerswerk in Ecuador, ging zij op zoek naar een promotieplek en kwam terecht bij het 'Haemostasis and Thrombosis Research Center' van de afdeling Hematologie (inmiddels het 'Eindhoven Laboratory for Experimental Vascular Medicine', afdeling Thrombosis and Hemostasis) in het Leids Universitair Medisch Centrum. Vanaf juni 2003 deed zij gedurende 4 jaar en drie maanden onderzoek naar determinanten van plasma spiegels van von Willebrand factor en factor VIII onder begeleiding van Dr. Jeroen Eikenboom en Prof. Dr. Rogier

Bertina. De resultaten van dit onderzoek staan beschreven in dit proefschrift. Tijdens haar promotieonderzoek werkte zij samen met 2 afdelingen van de Radboud Universiteit Nijmegen en werkte zij gedurende enkele maanden bij de 'Cardiovascular Health Research Unit' van de Universiteit van Washington in Seattle, Verenigde Staten van Amerika. Sinds september 2007 is zij werkzaam als onderzoeker in Kopenhagen, Denemarken, op een gezamenlijk project van de afdelingen 'Molecular Cardiology' en 'MicroRNA Research Group' van de Universiteit van Kopenhagen en 'Biochemistry, Pharmacology and Genetics' van de Universiteit van Zuid Denemarken in Odense.

Herinneringen uit de oorlog

Door Maaïke Galama

Midden 1939 moest Piet Galama (1.13.1/33) opkomen als soldaat wegens de oorlogsdreiging. Ten tijde van de mobilisatie lag hij achter een boom op de Grebbeberg, toen vlak boven zijn hoofd een granaatscherf met een punt in de stam vloog en daar roodgloeiend en trillend bleef staan. Piet voelde de hitte van de scherf boven zijn hoofd.

Piet's grote vrees was dat hij iemand zou moeten doodschieten. Hij bad dan ook hard dat hij daartoe niet gedwongen zou zijn. Zo ook bij het surveilleren op de Grebbeberg. De Nederlandse soldaten liepen dan twee aan twee, met de opdracht raak te schieten bij het zien van een Duitser. De Duitsers hadden dezelfde opdracht, dus Piet kon ook ieder moment dood zijn. Toen kwam er iemand aan – wat ook een Duitser kon zijn – en voordat er ook maar een woord gezegd kon worden schoot zijn medesoldaat uit angst. Gelukkig miste hij: de man bleek wel een Nederlander.

Nadat de Duitsers in zeer korte tijd Nederland hadden overwonnen, kwam Piet weer thuis. Als kunstschilder hoefde hij van de Duitsers niet in Duitsland te werken, tot hij eind 1944 daarvoor alsnog werd opgeroepen. Piet dook onder op het platteland bij de ouders van zijn vrouw Marie. Op een dag zat hij midden in een weiland achter zijn veldezel het landschap te schilderen. Opeens zag hij een Duitse soldaat recht op hem afko-

Oproep verhalen over de oorlogsjaren

Oorlogsverhalen

Door Eelco Galama

Velen weten van het overlijden van Jan Galama (1.11.13, nr.7/90) en Titus Brandsma. Maar er zijn vast wel veel meer Galema's en Galama's die iets over de oorlog kunnen vertellen of waarover is geschreven. Of wellicht ook iets bijzonders verricht hebben. Graag ontvangen wij dergelijke verhalen en gebeurtenissen. Stuur ze op naar de redactie (zie pagina 2) of meld ons over personen die wellicht iets te vertellen hebben die we zouden kunnen interviewen. Maaïke Galama schreef alvast een aantal ervaringen op van familieleden met oorlogsherinneringen. En zij bewerkte een kort stuk over de laatste jaren van pastoor Jan Galama uit 's Heerenberg.

Op de volgende website (<http://www.eenlaatstesaluut.nl/>) vonden we alvast een familienaam Ysbrand Galema, maar we weten nog niet zoveel van hem.

Ysbrand Galema (1.10.7, nr. 8/44), geboren 5 april 1897 te Almenum en overleden in 13 juli 1944 te Leeuwarden. In het familieboek en de LC staat overleden als gevolg van een noodlottig ongeval, maar hij staat ook als oorlogsslachtoffer in het register van oorlogsslachtoffers, net als bovengenoemde Jan Galama. Hij woonde op de Oosterkade 18A in Leeuwarden en daar woonden blijkens de rouwadvertentie in de Leeuwarder Courant van 15 juli 1944 ook fam. Wetting, A. Arjaans, D. Wijbenga, J. van Wijk, J. van Dijk, M. de Vries en L. van Zandvoort. Ysbrand was arbeider bij de fa. van Hoek te Leeuwarden.

Maar wat was het noodlottig ongeval en wat de rol in de oorlog? Wij zijn erg nieuwsgierig. Weet u meer, eventueel ook over andere dingen die hij mee maakte in zijn leven, laat het ons weten op de redactie. We willen graag een volgende keer iets meer publiceren over Gale/ama's in de oorlog.

Vervolg op pagina 12

men, nog veraf, maar er was geen ontkomen meer aan. Deze ontmoeting had zijn dood kunnen betekenen. Echter, de Duitser bewonderde Piet's schilderij. Zelf was hij een liefhebber van de Duitse dichtkunst en verlangde ernaar dat de oorlog over zou zijn zodat er weer ruimte was voor de mooie zaken in het leven.

Marie ging met de fiets naar familie in Amsterdam. Ze naderde de Duitse soldaten die aan de rand van de stad stonden te controleren toen ze zich realiseerde dat ze haar persoonsbewijs niet bij zich had. "Ausweis, bitte." "Die zit in mijn tas". Heel langzaam begon Marie knoop voor knoop het touw los te maken, waarmee Piet haar tas op de bagagedrager had gebonden. Hij nam daarbij nooit risico's en het grote aantal knopen maakte de soldaat ongeduldig. Daar had mijn moeder op gehoopt. "Durchfahren!"

Fokke (1.12.2/34) kreeg in 1940 werk bij de Duitse Wehrmacht, maar om zijn weigering lid te worden van de NSB stond hij na een maand of twee weer buiten. Omdat hij zo ook geen financiële steun kreeg, had hij geen andere keus dan bij Raap-Karger in Duitsland te gaan werken, waarvoor hij als knecht op een Duits schip van Rotterdam naar Bazelfoer, veelal met kolen. Op een keer was er een luchtaanval van de Amerikanen. De schipper vluchtte in de enige roeiboot die er was naar een schuilkelder aan de wal en liet daarbij zijn vrouw op het schip achter. Fokke vond dit zeer laf en riep hem na: "Da geht der Übermensch!" Hij had gauw een lijn achter aan de roeiboot vastgemaakt, trok deze hieraan terug toen de schipper aan de wal was en heeft de vrouw naar de schuilkelder geholpen. En ook daar ging het tegen de schipper: "Ik heb de Übermensch gezien: op zijn sokken".

zevende kind van veehouder Ysbrand Gaeles Galama (1.11.13/89) en echtgenote Aaltje Taekes van der Weij. Zijn moeder overleed vijf maanden na zijn geboorte en zijn vader in het begin van het volgende jaar. Jan en zijn broers en zussen worden opgenomen in het gezin van zijn vader's broer Jacob Gaeles (1.11.14/97) en vrouw Hitje Dirks de Boer. Als kleine jongen lijdt Jan 'van de wezen', de bijnaam die de kinderen kregen, jarenlang onder een zwakke gezondheid. Ook schijnt hij nogal moeilijk te zijn geweest. Op elfjarige leeftijd werd Jan op een kostschool in Sittard geplaatst. Hier openbaarde zich zijn roeping. Enkele jaren later begon hij daarom een opleiding op het kleinseminarie Culemborg. Daar stond hij bekend als een nuchtere, eerlijke en rechtvaardige jongeman. Het grootseminarie volgde en op 6 maart 1910 werd hij tot priester gewijd.

Na jaren als kapelaan en pastoor gewerkt te hebben werd Jan op 30 januari 1932 benoemd tot pastoor van de Sint Pancratiuskerk in 's-Heerenberg. Deze parochie

Jan 'van de wezen' Galama

Op 4 mei 1942 heeft men pastoor **Jan Ysbrands Galama** (1.11.13, nr.7/90) voor het laatst gezien. Hij werd toen samen met vele andere priesters en Joden op transport naar het concentratiekamp Dachau gesteld. De reden voor zijn arrestatie was geweest dat hij een brief van de kardinaal in de kerk had voorgelezen en huis-aan-huis had verspreid, waarin het beleid van het naziregime in Nederland werd veroordeeld. Jan stierf na vele mishandelingen op 20 juni van dat jaar. Als die 4^e mei de enige dag van verschrikking geweest zou zijn en niet slechts een van zeer vele tussen 1933 en 1945, als het transport van Jan Galama met de honderdvijftig anderen de enige martelgeschiedenis uit die periode was geweest, dan zouden dichters en schrijvers zich op die ene dag geworpen hebben om de tragiek voor de herinnering van de wereld te bewaren.

Johannes Ysbrands Galama werd op 24 februari 1885 in Tjerkwerd geboren als

stond bekend als een moeilijke parochie. Men veronderstelt dat zijn nuchtere, haast onbuigzame karakter en zijn uitgesproken vastbeslotenheid een rol hebben gespeeld bij deze benoeming. Jan Galama was populair als pastoor en als persoon. Hij was misschien wat stug, maar je wist wat je aan hem had. Hij hield van duidelijke afspraken, draaide niet om de dingen heen, maar was ook bereid een ingenomen standpunt te verlaten als met duidelijke argumenten werd aangetoond dat hij het niet bij het juiste eind had. Echter, voor zijn afschuw van de nationaal-socialistische ideologie had hij gegronde redenen. Op alle mogelijke manieren, via het kerkblad, via de preken in de heilige missen en tijdens vergaderingen, maakte hij zijn afkeurende mening hierover duidelijk. Deze activiteiten tegen het nationaal-socialisme zou Jan uiteindelijk met zijn dood moeten bekopen, een kans die hij incalculeerde.

Een jaar na zijn benoeming krijgt hij Marinus van Rooijen als kapelaan in de parochie. Deze was zeer actief op het gebied van de armenzorg en schonk zelfs veel van zijn eigen schamele bezittingen aan hen weg. Van Rooijen was een aimabel persoon. Later werd ook Regnerus Hegge tot kapelaan onder pastoor Galama benoemd.

Zoals overal in Nederland betekenden de jaren '30 voor veel van Jan's parochianen armoede en gebrek. Na de beurskrach van Wall Street in 1929 was ook in Nederland de economische structuur ineengestort. Overal moesten fabrieken hun poorten sluiten vanwege faillissementen. De regering kreeg de begroting niet meer sluitend. En uiteraard kwamen bij de mensen onder aan de sociale ladder de klappen het hardste aan. Veel parochianen van 's-Heerenberg hadden lange tijd hun brood kunnen verdienen in de industrie in Emmerich of andere Duitse plaatsen, maar ook in Duitsland ging het economisch snel bergafwaarts. Als gevolg van de crisis hadden politieke partijen die radicale veranderingen nastreefden succes, in Nederland, maar ook in Duitsland. De NSDAP van Adolf Hitler was zo'n partij. Na het veroveren van de macht in 1933 begon Hitler inderdaad met de economie impulsen te geven, met de bewapeningsindustrie.

Veel 's-Heerenbergers zagen dit beleid alleen als positief. De werkloosheid in Duitsland verdween en ook voor hen was

v.l.n.r. pastoor Jan Galama,
kapelaan Hegge en kapelaan
Van Rooijen uit 's Heerenberg

er weer werk in Duitse fabrieken. De economische groei van Duitsland na 1933 was een belangrijke reden voor velen van hen om te sympathiseren met de Nederlandse nationaal-socialistische partij, de NSB. Verkiezingsuitslag voor de Tweede Kamer vlak voor de 2^e wereldoorlog: een stembureau in 's-Heerenberg telde 122 stemmen voor de NSB op een totaal van 568 uitgebrachte stemmen, ofwel 22%. Maar de lokale NSB-leiders waren ontevreden, want de invloed die pastoor Galama en zijn kapelaans in 's-Heerenberg had stond een verdere uitbreiding van het aantal NSB-ers danig in de weg. En daarvoor hadden ze een oplossing: Galama, Van Rooijen en Hegge moesten verwijderd worden uit 's-Heerenberg.

Het probleem dat zich hierbij voordeed was het vinden van een reden om de priesters op te kunnen laten pakken. Die reden werd gevonden in het voorlezen van een herderlijk schrijven van kardinaal De Jong door Jan Galama tijdens de heilige mis van zondag 3 augustus 1941. In deze brief, die hij bovendien huis-aan-huis liet verspreiden, veroordeelden de Nederlandse bisschoppen in acht punten het beleid van het Naziregime in Nederland en haar Nederlandse handlangers, de NSB. De 's-Heerenbergse NSB-top nam nog dezelfde dag contact op met de Gestapo in Emmerich. Formeel viel 's-Heerenberg echter onder de controle van de Sicherheitsdienst te Arnhem. Daarom werd overlegd met het hoofdbureau van de Gestapo te Wesel dat de Gestapo van Emmerich de arrestaties van de priesters zou uitvoeren en hen naar de Sicherheitsdienst in Arnhem zou brengen.

De dag na de preek, maandag 4 augustus om 10.30 uur stopte een auto voor de

pastorie. Twee mannen in lange jassen stapten uit en belden aan. De huishoudster opende de deur en schrok. Ze vertelde dat pastoor Galama niet thuis was, maar ergens in de parochie. De agenten liepen naar binnen en vonden daar alleen kapelaan Hegge, die nog net op tijd de knop van de radio om kon draaien, die op een Engelse zender stond afgesteld. Na ongeveer een kwartier kwam Jan thuis. De mannen van de Gestapo vertelden hem dat hij werd gearresteerd wegens vijandelijkheid tegen Duitsland en sommeerden hem

zich als leek te kleden en met hen mee te komen. Jan weigerde echter om zijn priesterkleding af te leggen en werd in zijn zwarte toog afgevoerd. De agenten bevalen kapelaan Hegge en kapelaan Van Rooijen, die die dag naar zijn ouders in Houten was, zich de volgende dag om 14.00 uur 's middags te melden bij het bureau van de Sicherheitsdienst aan de Utrechtseweg in Arnhem.

Rond het middaguur werd Jan opgesloten in cel no. 18 van het Arnhemse Huis van Bewaring. De volgende dag meldten zijn twee kapelaans zich bij het gebouw van de Sicherheitsdienst. Ook zij werden gearresteerd en gevangengezet in het Huis van Bewaring. De aanklacht die de drie priesters in het proces-verbaal te horen kregen luidde: "Haben Deutschfeindlichen Brief verbreitet und das Volk deutschfeindlich beeinflusst". Tijdens de ondervraging heeft Jan gezegd het een eer te vinden voor kardinaal De Jong te strijden. Hij vond dat hij, op zijn eigen plaats, dezelfde strijd moest voeren. Om mentaal overeind te blijven hielden de drie priesters er een zeer strikte dagindeling op na. Naast slapen, eten en luchten werden de dagen vooral gevuld met bidden, lezen, mediteren, het schrijven van brieven en het bijhouden van een dagboek. In een van zijn laatste brieven schrijft Jan: "Mijn beste vrienden hier zijn het brevier, de rozenkrans en de Heilige Schrift". Hij is voor zijn medegevangenen een raadsman en biechtvader. Deze situatie duurde tot 11 oktober 1941, wanneer hij afscheid moet nemen van zijn kapelaans, in tranen uitbarstend omdat hij niet wist of hij 'zijn jongens' ooit nog terug zou zien.

Regnerus Hegge werd toen naar kamp Amersfoort gebracht. Na een jaar werd hij vandaar naar kamp Vught overge-

bracht. Toen op 5 september 1944 de Duitse troepen uit Brabant vluchtten, werden de gevangenen naar concentratiekamp Sachsenhausen bij Berlijn, het voormalige Oranienburg, getransporteerd, en toen de Russische troepen dat kamp dreigden te bevrijden, naar Bergen-Belsen bij Hamburg. Daar werd kapelaan Hegge op 15 april 1945 bevrijd door het 2^e Britse leger. Na aangesterkt te zijn in een ziekenhuis in Hildesheim keerde hij naar Nederland terug, op eigen verzoek naar de parochie 's-Heerenberg. Zijn terugkomst werd groots gevierd.

Marinus van Rooijen werd op transport gesteld naar Oranienburg. Op 2 februari 1942 werd hij naar het concentratiekamp Dachau bij München getransporteerd. Jan Galama werd hier 4 mei 1942 naar toe gebracht. In Dachau verbleven enkele duizenden priesters uit Duitsland en heel bezet Europa die niet wensten te buigen voor het nazi-regime. Ongetwijfeld zullen Jan en Marinus steun gevonden hebben in de godsvrucht en bereidheid tot martelarschap van deze gelijkgestemden. De omstandigheden in het kamp waren onbeschrijfelijk slecht. Honger, mishandelingen, ziektes, ongedierte, vuil en kou tastten de lichamelijke en geestelijke weerstand van beide priesters aan. Uiteindelijk stierf kapelaan Van Rooijen op 16 juni 1942 in het lazaret aan de gevolgen van een hartverlamming, veroorzaakt door een extreme vorm van dysenterie. Vier dagen later, op 20 juni 1942, stierf pastoor Jan Galama aan een beroerte en een verlamming van de ademhalingsorganen.

De arrestaties van de priesters brachten in 's-Heerenberg een schok van ontzetting teweeg. De NSB verloor de sympathie en kreeg ideologisch geen been meer aan de grond. De overlijdensberichten van Jan Galama en Marinus van Rooijen tien maanden later kwamen bij de parochianen nogmaals zeer hard aan. De verschrikkelijke dag van 4 mei 1942 was slechts één van zeer vele in de periode van de 2e wereldoorlog, Jan Ysbrands Galama in zijn heldhaftigheid en godsvrucht was één van zeer weinige. Een Galama waar we in alle nederigheid heel trots op mogen zijn.

Maaïke Galama
Gegevens grotendeels website
www.Iselinge.nl

Donateursdag op 23 augustus

Door Eelco Galama

Intussen is er weer een feestcommissie bestaande uit Maikel, Theo en Wieke bezig om de jaarlijkse donateursdag te organiseren. Als datum is gekozen zaterdag 23 augustus 2008 in café Bergsma te Oosterend / Easterein. Een plaats waar de Meylema's oorspronkelijk vandaan komen en waarover Maikel het een en ander heeft geschreven verderop in deze krant. Van deze familie, die ook in het Gale/ama familieboek wordt genoemd, liggen er grafstenen in de N.H. Martinikerk. Deze kerk is zeer oud en bijzonder, zoals uit bijgaand stuk blijkt.

Het authentieke café Bergsma is een van de mooiste en oudste café's van Fryslân en een zeer stijlvolle lokatie voor zo'n Gale/ama familiedag. Daarom van harte uitgenodigd om die dag aanwezig te zijn en u aan te melden middels de speciale aanmeldingsstrook die u in juni volgende maand kunt verwachten. Natuurlijk mag u ook alvast een mailtje sturen of even bellen met Maikel, Wieke of Theo. We zien u graag op 23 augustus in Easterein!

Oosterend / Easterein

Door Maikel Galama

sinds 01-01-1984 is Oosterend onderdeel van de gemeente Littenseradiel daarvoor Hennaarderadeel.

Oosterend, ooit aan drie zijden door de Middelzee omsloten, ligt in de driehoek *Bolsward – Sneek – Franeker*, de zgn. "Greidhoeke", een vruchtbaar agrarisch weidegebied met veel kleine dorpen en gehuchten, omringd door boerderijen. Het inwonertal van Oosterend schommelt rond de duizend.

Oksaal uit 1554

De laatste jaren is er een verschuiving gaande zoals ook elders op het platteland is te zien. De agrarische activiteiten nemen af en maken plaats voor bijvoorbeeld het toerisme. De mensen die hier wonen werken nu veelal in de grotere plaatsen in de omgeving: Leeuwarden, Franeker, Sneek, Bolsward e.d., hoewel er ook plaatselijk enige grotere werkgevers zijn.

Vanuit café Bergsma kun je heerlijk fietsen in de omgeving, ook zijn er wandelpaden rond het dorp en kun je er kano's huren.

Centraal in Oosterend is de monumentale Martinikerk in het centrum, "kathedraal onder de Friese dorpskerken", vermoedelijk daterend uit het begin van de 13e eeuw en volledig gerestaureerd in de jaren 80 van de vorige eeuw. De kerk is omgeven door water, een herinnering aan de tijd dat het vervoer grotendeels over water plaatsvond.

Uniek is het prachtige oksaal uit 1554, ook wel doksaal, galerij of kraak genoemd, in gewoon Nederlands: koorafscheiding, de scheiding tussen de geestelijken en de gelovigen. Op dit oksaal is

Café Bergsma
Oosterend

het kerstverhaal afgebeeld, aangevuld met diverse andere gebeurtenissen uit het Oude en Nieuwe Testament. De sacristie van ongeveer het jaar 1400 is de oudste van Friesland. Een sacristie is een vertrek dicht bij het altaar en het koor waar de geestelijke zich kon verkleeden en waar kerkelijke zaken zoals de boeken en liturgische gewaden werden bewaard (sacra = heilige zaken). Vanaf 31 maart 1580 werd de Rooms Katholieke Eredienst verboden om plaats te maken voor de Gereformeerde Religie. Er is een 17^e eeuwse herenbank, ooit geplaatst door de tussen Oosterend en Roodhuis op Bongastate wonende echtelieden Eelcke Heeringa en Tet van Roorda.

Ook van diverse andere families is in de kerk een herinnering aanwezig, tientallen grafzerken vermelden de namen: Adema, Atsma, Albada, Bijma, Bonga, Buwalda, Donia, Douma, de Gavere, Gualteri, Hankema, Heeringa, Hiddema, **Meijlema**, Popma, Posselman, Ringnalda, Rispen, Roorda, Sjaarda en Tiara. Tot 1822 werd er in de kerk nog begraven, daarna werd iedereen ongeacht de stand, op het kerkhof rond de kerk begraven.

Grafzerken van personen in de kerk van Oosterend die een relatie hebben met de familie Galama/Galema:

1. **Sieuwke Sierks Meijlema** † 10-12-1652 e.v. Feike Tietes Rispen † 15-02-1640;
2. **Sijbe Meijlema** † 1536 e.v. Jel Brecker, † 15-10-1577 en hun zoon Bernardus Meijlema raadsheer des konings in het hof van Friesland, † 1565 en een onbekende (Alju...?) Meijlema, † 30-11-1637.
3. **Mari Sijbes Meijlema** † 09-7-1553 e.v. Sibble Sipkes † 1559 en Sierk Sierks Meilama † 16-05-1608 en Siebe Sierks † 1613
4. **Sijpcke Meijlema** † 05-03-1593 e.v. Attse Hiddema † 12-09-1563 en Feijck Douma † 15-09-1637 85 jaar oud, weduwe van Bijma;
5. **Maria (Hettes) van Albada** † 11-10-1612 e.v. Sijrck (Sierks) van Donia † 30-01-1616;
6. **Tiaerd Hauckes (Tiara)** † 8-08-1558 e.v. Lisk Doeckes (Eningha) † 13-07-1555. Dit zijn de ouders van de hoogleraar Petrus Tiara waarover pater Sybrand (Haije Michiel) Galama in 1964 een boekje schreef.

De Meijlema's (de naam komt natuurlijk van het gehucht Meilahuzen) van Oosterend hoorden bij de "bovenlaag" van de bevolking, een graf in de kerk is dan ook niet verwonderlijk. Ze boerden vlakbij Oosterend, in Meijlahuizen, het tegenwoordige Meilahuzen nr. 3, ook wel Groot Meilama genoemd. Nu woont hier de familie Dijkstra. Naast boer waren de Meijlema's ook advocaat, apotheker en pastoor. Diverse personen van deze familie hebben in het buitenland gestudeerd (Leuven, Gent en Brugge).

En in 1811 nemen onze voorouders de naam Galema aan, anderen van onze familie gaan onder een andere naam verder: Ferwerda, Hoogland en Kamstra om maar een paar te noemen. Op het tegenwoordige adres Meilahuzen 1 woonden Tiaerd Hauckes Tiara en Lisk Doeckes Eningha (zie grafzerk nr 6), nu de familie Vellinga.

De kerk is van 31-03 tot 31-10 geopend van maandag t/m zaterdag van 13.30 tot 17.00 uur, van maandag t/m donderdag onder voorbehoud van aanwezigheid van kosten Vink. De in de kerk aanwezige boekjes en folders staan uitgebreid stil bij deze kerk en haar bijzondere schatten.

Voorlopig programma Donateursdag 23 augustus 2008

10.30-11.00	aankomst locatie Café Bergsma Oosterend
11.00	opening en ontmoeting
12.00	aanvang vergadering met als punten:
	* 5 jarenplan
	* Reünie 2009 met verzoek om ideeën, ondersteuning
	* financiën 2005 –2007
	* Wvttk en rondvraag
13.00	lunch
14.00-15.00	rondleiding in de kerk van Oosterend
15.00	fietsen, kanoën, of wandeling door het dorp
17.30	verzamelen in café Bergsma en borrelen
18.00	Buffet

Back to the roots in Oosterend

Even ter opfrissing, wie waren ook al weer onze voorouders, waar we op 23 augustus wat meer over zullen zien. Terug naar Ysbrand Klazes is wellicht voor velen wel bekend, maar 15 generaties terug, daarvoor heb ik een paar namen op een rijtje gezet, als geheugen steuntje. EG

- 1.9 Ysbrand Klazes Galema (1789-1873)
- 1.8 Zoon van Klaas Ysbrands Galema (1741-1816)
- 1.7 Zoon van Ysbrand Geales (Galema) (1700-1776)
- 1.6 Zoon van Gale Isbrandt Meijlema (1655-1709)
- 1.5 Zoon van Isbrandt Jarichs Meylema (1600-1666)
- 1.4 Zoon van Jarich Tjallings Meylema (1561-1612)
- 1.3 Zoon van Tjalling Watses Meylema (1535-1595)
- 1.2 Zoon van Watse Piers Meylema (1490-1542)
- 1.1 Zoon van Pier Sybes Meylema (1450 - 1525)

Pier Sybes Meylema woonde te Oosterend - Meylahuys als boer. Jaartallen zijn bij benadering. Zie ook het familieboek, pagina's 11 e.v.

Het winkeltje

De boerderijen route over de 13 boerderijen van Ysbrand Klazes Galema; formaat A5, gedrukt; € 3,50

Reünie boekjes 1989 met allerlei familie gebeurtenissen, de eerste aanzet tot het grote familieboek, formaat A4; € 3,50

Familiewapen, gedrukt formaat A5 vouwfolder, in kleur en met uitleg; € 3,50

Galama en Galema, Verhalen en meer anno 2004, uitgegeven tijdens de reünie september 2004, formaat A4, 40 pagina's; € 6,50

Werkstuk van Igo Galama (1.14.87, nr.1/108) getiteld **De opkomst en het verval van het fortuin van Ysbrand Klazes Galema**, 2005; formaat A4; € 7,50.

Bovenstaande artikelen (prijzen incl. verzendkosten) te bestellen bij Eelco Galama, Nw. Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden. Tel. 058-2800016.

Meer informatie over (familie) geschiedenis vindt u op internet, www.genealogie.pagina.nl.
En natuurlijk onze eigen website te vinden via www.galama.nl/galema.
Andere interessante webpagina's voor historisch onderzoek:
www.archiefleeuwardercourant.nl
www.graftombe.nl www.hisgis.nl
www.stamboomsurfpagina.nl
www.genlias.nl
www.trezoar.nl
www.dodenakkers.nl
www.mensenlinq.nl
www.archiefkrkfriesland.nl
www.aldefrysketsjerken.nl
www.eenlaatstealut.nl
www.allegroningers.nl
www.drenlias.nl

12^e Friese Genealogische Contactdag

Op zaterdag 4 oktober 2008 wordt in Tresoar te Leeuwarden de 12e Friese Genealogische Contactdag georganiseerd. Dit is een dag waar allerlei landelijke organisaties op het gebied van historisch en genealogisch onderzoek zich presenteren middels marktkraampjes en hun publicaties en werk laten zien. De manier om in contact te komen met heel veel leuke dingen waarvan je mogelijk het bestaan (nog) niet wist. Ook de St. Gale/ama zal er zijn, met o.a. Eelco en Maikel, maar we kunnen er nog wel een of twee vrijwilligers voor die dag bij hebben, zodat ook zij de markt op kunnen te struinen naar nog meer familiegeschiedenis. Bel even met Eelco Galama, 058-2800016; 's avonds is er meestal wel iemand thuis.

Vol trots poseren de sportievelingen met hun Elfstedenbrevet, v.l.n.r.: Tjebbe Hettinga, Jochem Broekstra en Nico Huisman. (Foto: LC— UbboPosthuma)

Trotse Harlingers en Kimswerder ontvingen Elfstedenbrevet

HARLINGEN — Jochem Broekstra (48), Nico Huisman (54) uit Harlingen en Tjebbe Hettinga (65) uit Kimswerd, ontvingen vrijdagmiddag 13 april 2007 uit handen van Commissaris van de Koningin de heer Nijpels het felbegeerde Elfstedenbrevet. De uitreiking vond plaats bij Nijpels thuis op de boerderij onder Langweer. Een heel gezellig en relaxed samenzijn, volgens het drietal. Sinds de invoering van het brevet in 1987, hebben 1167 mensen dit mogen ontvangen.

Broekstra (1.13.69, nr1/133) schaatste de tocht op 4 januari 1997, wandelde in 2006 en fietste de Elfstedentocht vier keer. Huisman deed de tocht tweemaal op de schaats: in 1986 en 1997. Het lopen geschiedde in 2006 en fietsend legde hij hem af in 1996. Hettinga (zoon van 1.11.14, nr2, kind 2/98) schaatste in 1985, 1986 en 1997. Het lopen deed hij in 2006 en twee keer werd de Elfsteden op de fiets volbracht.

De drie heren zijn van mening dat het lopen weliswaar geen peulenschilletje is, maar dat ze toch de meeste moeite hadden met het trainen. "Dat kost heel veel tijd", merkt Nico Huisman op. "Je moet toch minimaal zo'n 400 kilometer lopen voordat je aan de start verschijnt." "Het lopen op zich was oergezellig", vindt Tjebbe Hettinga. "De onderlinge sfeer is fantastisch. Je praat eens met de één en dan de ander. Als je goed getraind bent loopt het heel ontspannend. Je hoofd raakt weer even leeg door de rust van het Friese landschap. Het voelt als een soort therapie." Jochem Broekstra vindt het schaatsen toch het mooiste. "Op natuurlijke zwieren over de vaarten, er is niets mooiers", aldus Jochem. Tjebbe Hettinga is al weer volop in training voor de wandelfelfstedentocht die hij ook dit jaar weer wil lopen. Nico Huisman verklaart dit niet weer te doen. "Het was erg zwaar. Ik had nog nooit twee dagen achter elkaar gelopen en dat brak me tijdens de tocht wel op". Jochem Broekstra zegde toe ooit toch nog eens de wandelfelfstedentocht te willen volbrengen. Maar wanneer, dat hangt een beetje van het werk en de beschikbare tijd af. "Want dat trainen hé."

Bron: Harlinger Courant 17 april 2007

PS: Volgend jaar 2009 is het 100 jaar geleden dat de Vereniging De Friesche Elfsteden is opgericht. Op Pinkstermaandag 12 mei 2008 wordt de elfstedenrijwieltocht gereden, een toertocht op de fiets van ongeveer 240 km in één dag langs alle 11 Friese steden, met 's ochtends om 5.00 uur de start. Ongetwijfeld zijn er familieleden die weer mee gedaan hebben. EG